

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
ГЖ1 1948/12
24.10.2012. године
Нови Сад

У И М Е Н А Р О Д А !

Апелациони суд у Новом Саду, у већу судија Снежане Кецман председника већа, Љиљане Влајковић Смук и Драгане Штрбац чланова већа, у правној ствари тужиоца **Ф. П. из З.**, кога заступа М. В. адвокат у З. против туженог АД „К.“ из В., кога заступа Б. С. по пуномоћи, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о жалби туженог на пресуду Основног суда у Новом Саду, Судска јединица у Врбасу пословни број П1.2027/10 од 14.02.2011.године, у седници већа 24.10.2012.године донео је

П Р Е С У Д У

ПРЕИНАЧУЈЕ се пресуда Основног суда у Новом Саду, Судска јединица у Врбасу пословни број П1.2027/10 од 14.02.2011.године тако што се **ОДБИЈА** тужбени захтев да се поништи решење туженог број 01-3279 од 21.08.2009.године којом је тужиоцу отказан уговор о раду број 01-483 од 24.10.2003.године уз обавезу туженог да тужиоца врати на радно место радник у складишту и надокнади трошкове парничног поступка у износу од 68.125,00 динара.

Образложење

Побијаном пресудом усвојен је тужбени захтев и поништено решење туженог број .... од .....године којим је тужиоцу отказан уговор о раду број ... од .....године и обавезан тужени да тужиоца врати на радно место радник у складишту као и да му надокнади трошкове парничног поступка у износу од 68.125,00 динара све у року од 8 дана под претњом принудног извршења.

Против ове пресуде благовремену, дозвољену и потпуну жалбу из свих разлога предвиђених одредбом члана 360. ЗПП-а улаже тужени са предлогом да овај суд као другостепени укине првостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење или је преиначи и одбије тужбени захтев.

Испитујући побијану пресуду у границама разлога наведених у жалби а пазећи по службеној дужности на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 1., 2., 5., 7. и 9. ЗПП-а и правилну примену материјалног права, сагласно одредби члана 372. став 2. истог Закона, овај суд налази да је жалба туженог основана јер је доносећи оспоравану пресуду првостепени суд без битних повреда парничног поступка на правилно и потпуно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право због чега је пресуду применом одредбе члана 380. став 1. тачка 4. ЗПП-а ваљало преиначити.

У току првостепеног поступка се утврђује да је тужилац дугогодишњи радник туженог да је над њим извршено алкотестирање .....године. Тужилац је дошао на посао у 5,30 часова. Алкотест је извршен у јутарњим часовима односно око 9,00 часова када је утврђено да је тужилац под дејством алкохола са 0,60 промила алкохола у крви. Ово је утврђено алкотест апаратом који се користи код туженог. Након тестирања је сачињен записник који је тужилац без примедби потписао. Тужилац је наставио да ради све до краја радног времена. Записник су потписали Р. В. која је вршила тестирање, Ш. Р. који је био присутан тестирању и Б. Ј. непосредни руководиоца тужиоца који је и предложио да се тестирање изврши. Како тужилац није спорио утврђену количину односно проценат алкохола у крви није приговарао тестирању и потписао записник, није упућен на лекарски преглед у здравствену установу.

Непосредни руководиоца тужиоца је .....године поднео захтев за покретање дисциплиноског поступка па је тужени .....године тужиоцу упутио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду. ....године тужилац је пред дисциплинском комисијом дао изјаву којом није спорио ни један навод из пријаве у којој је назначено да је утврђено да је имао 0,60 промила алкохола у крви, није спорио ову чињеницу а тврдио је да алкохол није конзумирао на послу већ претходне вечери када је славио рођендан ћерке. О овом је извештен и синдикат који је предложио да се приликом изрицања мере има у виду да је тужилац дугогодишњи радник туженог.

Након спроведеног поступка тужени је тужиоцу отказао уговор о раду решењем број ..... од .....године.

Уговором о раду који је тужилац закључио са туженим број 01.4830 од .....године је уговорено када и у којим ситуацијама тужени тужиоцу као запосленом може отказати уговор о раду. Један од уговорних разлога за отказ уговора о раду је конзумирање дроге и алкохолних пића у току рада односно **долазак на рад** под њиховим дејством. Овај отказни разлог је предвиђен и чланом 126. став 1. тачка 4. а у вези са чланом 124. став 1. тачка 3. Колективног уговора туженог од 24.11.2005.године а везано за поштовање радне дисциплине код туженог.

Одлуком о начину вршења провере радника под утицајем алкохола и других опојних средстава зависности од 02.04.2007.године је предвиђена процедура провере да ли је радник под утицајем алкохола односно других средстава зависности и утврђено у члану 1. да се ова провера врши нарочито код ексцесног понашања због повреде на раду и периодично. Чланом 2. одлуке да се радник тестира путем алкохол индикатора а чланом 3. да радника тестира трочлана комисија коју именује генерални директор а састављена је од представника службе безбедности и здравља на раду, представника службе физичког обезбеђења и непосредног руководиоца радника, а у његовом одсуству шефа службе или директора. Чланом 5. је предвиђено да радник код кога је утврђена алкохолисаност не може да настави са радом код туженог.

Утврђујући на описани начин правилно и потпуно чињенично стање првостепени суд погрешно примењује материјално право одлучујући о тужбеном захтеву тако што га усваја и поништава решење о отказу уговора о раду. Погрешан је став првостепеног суда.

Одредбом члана 179. Закона о раду је предвиђено да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдан разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то тачком 3. ако запослени не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Одредбом члана 170. истог Закона је одређено да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. тачке 1 – 6 запосленог писменим путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и остави му рок од најмање 5 радних дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења.

Имајући у виду утврђење чињенице у току првостепеног поступка цитиране одредбе Закона о раду, Појединачног колективног уговора туженог и уговора о раду, овај суд налази да захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду није основан.

У току поступка је утврђено да је тужилац на посао дошао под дејством алкохола. Ова чињеница је утврђена на начин који је предвиђен код туженог, тужилац није оспоравао утврђене резултате алко-тестом и потписао је записник, ово није спорио ни током спроведеног поступка за утврђење одговорности, па је погрешан закључак првостепеног суда да је чињеница што тестирању није присуствовао непосредни руководиолац тужиоца од битног значаја и утиче на законитост решења у том смислу да би се решење имало сматрати незаконитим и морало уклонити из правног промета. Чињеница да руководиолац тужиоца, није присуствовао самом чину тестирања јесте повреда процедуре али ова повреда предвиђене процедуре код туженог не чини незаконитим решење код чињенице да је утврђено да је тужилац био под дејством алкохола, а записник о тестирању је руководиолац накнадно потписао.

Погрешан је закључак првостепеног суда, на шта жалба туженог основано указује, да је тужени био у обавези да утврди који проценат алкохолисаности радника представља повреду радне дисциплине. Повредом радне дисциплине је код туженог предвиђено конзумирање алкохола на радном месту или долазак под дејством алкохола, то значи да није битан проценат алкохола приликом алкотестирања, те нема основа за изједначавање процента алкохолисаности као у Закону о основама безбедности саобраћаја на путевима.

Чињеница да је тужилац остао на раду до истека радног времена није повреда поступка од стране туженог која би чинила донето решење незаконитим. Како је у току спроведеног поступка код туженог сагласно Појединачном колективном уговору утврђено да је тужилац био под дејством алкохола ову чињеницу тужилац потврдио потписивањем записника након извршеног алко тестирања а и касније у изјашњењу на дато му упозорење, како је поступак туженог спроведен у складу са одредбама Појединачног колективног уговора и утврђено да је тужилац починио на описани начин повреду радне дисциплине предвиђену чланом 126. односно 124. Појединачног колективног уговора, решење туженог донето је сагласно одредби члана 180. Закона о раду а у вези са чланом 179. Закона о раду па неосновано првостепени суд закључује да је решење којим је тужиоцу отказан уговор о раду незаконито.

Становиште је овога суда да послови радног места које је обављао тужилац нису од значаја за оцену повреде радне дисциплине и одговорност тужиоца у конкретном случају. Правило да радник не може конзумирати алкохол на радном месту или доћи на посао под дејством алкохола се генерално односи на све запослене туженог без обзира на послове које обављају ,што произилази из уговора о раду,као и из Појединачног колективног уговора туженог.

Са изнетог је оцењено да су наводи жалбе туженог основани, да је првостепени суд пресуду донео погрешном применом материјалног права а да је при томе без битних повреда одредаба поступка правилно и потпуно утврђено чињенично стање због чега је пресуда применом одредбе члана 380. став 4. ЗПП-а преиначена и одлучено као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА

Снежана Кеџман,с.р.

Напомена

Рев2 348/2013 од 18.04.2013 године одбијена је као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у новом Саду Гж1 1948/12